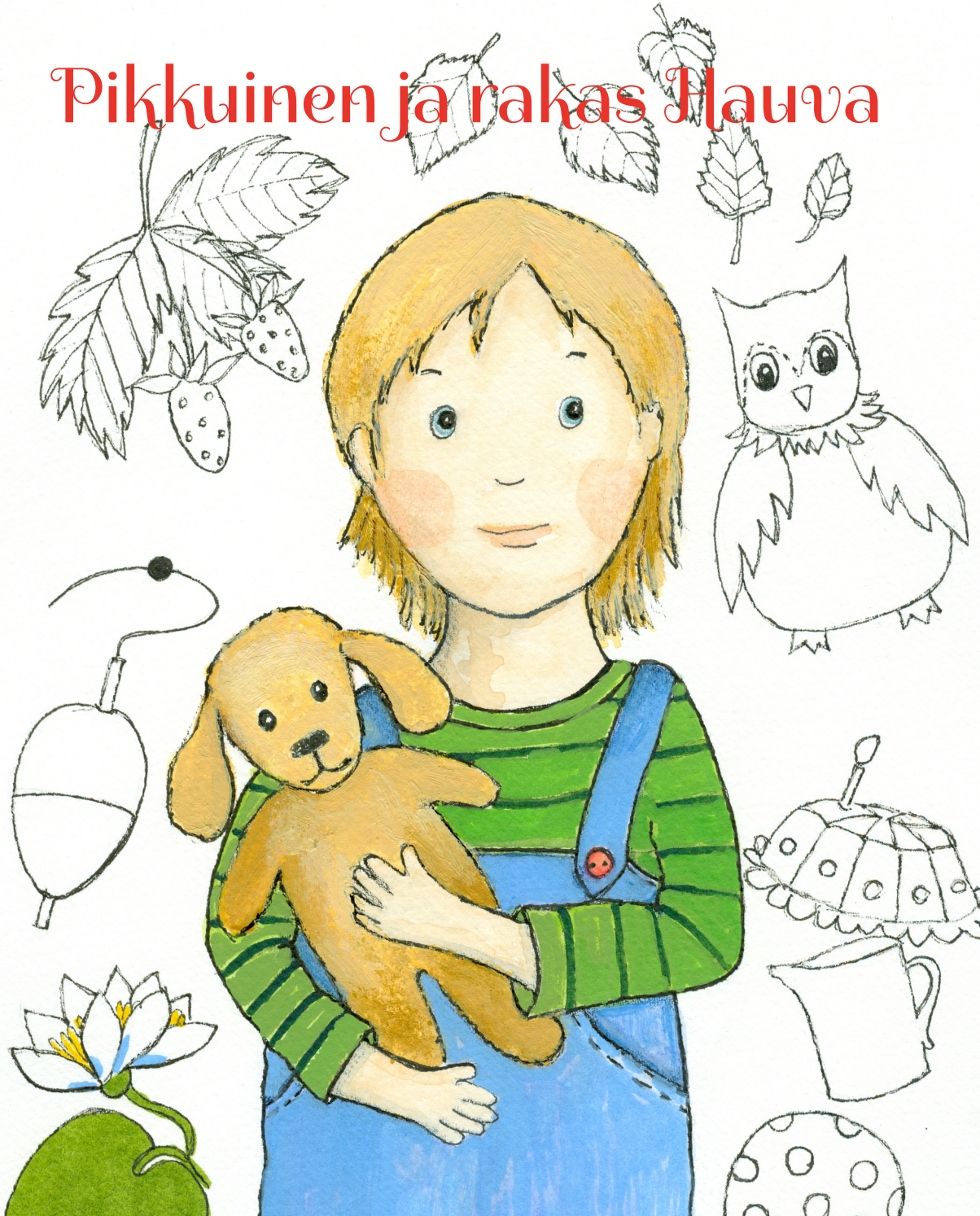

Pikkuinen ja rakas Hauva

PIKKUINEN ja rakas HAUVA

© 2025 Kristina Hakola

Kustantaja: BoD · Books on Demand,
Mannerheimintie 12 B, 00100 Helsinki, bod@bod.fi
Kirjapaino: Libri Plureos GmbH, Friedensallee 273,
22763 Hampuri, Saksa
ISBN: 978-952-80-9845-4

PIKKUINEN ja rakas HAUVA

Omistettu Sebastianille,
Veljelle, Siskolle
ja heidän vanhemmilleen.

Pikkuisen perheeseen kuuluu Äiti, Isä, Sisko ja Veli. Jo syntymäpäivänään saa Pikkuinen ensimmäiset pehmolelunsa, Pupun ja Nallen. Ne asetellaan hellästi Pikkuisen tyynyn viereen.

Seuraavina päivinä sukulaiset ja ystävät saapuvat tervehtimään ja ihastelemaan Pikkuista perheen kotiin. Joka vierailun jälkeen asetellaan jälleen uusi pehmolelu Pikkuisen sänkyyn. Lopulta niitä on sängyssä, hyllyssä ja jopa lattiallakin.

Vähän vanhempana
Pikkuinen leikkii usein
pehmoleluillaan. Mikään ei
ole niin ihanaa
kuin leikkiminen niiden
kanssa.

Eräänä päivänä
Pikkuinen
järjestee
pehmolelujaan
riviin sängylle.
Tänään vietetään
Pöllön
syntymäpäivää.
Tarjolla on mehua,
kahvia ja ihanaa
synttärikakkua
kynttilöineen.

Pikkuinen menee
hakemaan myös Veljen
ja Siskon pehmoleluja
leikkiin mukaan.
Hämmästykseen
Pikkuinen löytää
Veljen tavaroiden
joukosta
eriskummallisen
kapistuksen.

Sellaisia hän on nähnyt Siskollakin
mutta tässä roikkuu
kaksi luppakorvaa.

Varovaisesti Pikkuinen sovittaa
pantaa päähänsä.

Kipaisee eteisen peilin eteen ihastelemaan
muuttunutta ulkonäköään
ja nauraa haltioissaan.

**”Minä olen
hauva.”**

Pikkuinen
tutkii
tarkemmin
sisarusten
hyllyjä.
**”Mitähän
muuta täältä
löytyy.”**

Veli ja Sisko
ovat joskus
saaneet
lahjaksi
pörröiset
koirat.
Pikkuinen on
mykistynyt ihastuksesta.
Näitä hän ei ole aiemmin nähnytkään.

”Minun hauva”, huudahtaa Pikkuinen toiveikkaasti, mutta hän saa tyytyä omiin pehmoleluihinsa.

Veli on tarkkana Pikkuisen aikeista ja huutaa **”Et ota sitä, se on minun”**.

Siskon hauva on korkealla hyllyn päällä. Sitä on mahdotonta ottaa. Onneksi Veljen hauva on sängyn päällä. Sisarusten koirat näyttävät niin vastustamattoman suloisilta ja pehmeiltä, eikä Pikkuinen malta olla salaa lainaamatta Veljen hauvaa. Ainakin silloin kun Veli ei ole kotona.

On kesäloman ensimmäinen aamu. Pikkuinen huomaa ruokapöydän tuolilla ihanan Hauvan. Se on juuri sellainen kuin Veljellä ja Siskollakin on. Ehkäpä se on jopa vielä lempeämmän näköinen. Nyt se on hänen. Yhteen päivään mahtuu mukavaa yhdessäoloa, monenlaista puuhastelua ja jotain aivan liian pelottavaa. Onneksi kaikki päättyy kuitenkin hyvin.

